

Række af Aar. Den samme ærede Taler vendte tillige tilbage til det Duffelige og Hensigtsmæssige i at slaae Statsindkomstskatten sammen med Communeskatterne; men har man denne Betragtning, troer jeg, at man ubetinget bør vægre sig ved at vedtage en Stat, som gjælder for flere Aar, idet det forekommer mig at maatte være klart for Alle, at den Indkomstskat, der her foreligger, kan der aldeles ikke være Tale om at slaae sammen med vore Communeskatter. Jeg veed meget vel, at det ærede Medlem for Maribo Amts 1ste Valgkreds tænker sig Communeskatterne svarede under Form af en Indkomstskat, men jeg troer ikke, at han i denne Retning vil finde megen Tilslutning. Jeg troer, at Flertallet i dette Thing ligesom ogsaa Flertallet i Folket vil forlange, at skal der ske nogen saadan Sammenarbejden af disse to Skatter, skal det ikke være paa den Maade, at vi ved Communeskatterne fuldstændig opgive det Princip, som har været fulgt saalænge, troer jeg, der har været svaret Skat i Danmark — saa gammelt er Formue- og Leilighedsprincipet — men det skal være Statskatten, der skal opgive sit Princip, nærme sig til en Formue- og Leilighedsbeskatning og i alt Fald blive, hvad jeg vil kalde en udmaalt Formue- og Leilighedsbeskat. Jeg skal ikke vende tilbage til det, som ogsaa idag af ærede Medlemmer er fremhævet — det Duffelige i enhver Henseende i at tage Formuen med paa anden Maade end hidtil, hvorledes Retfærdigheden taler derfor, fordi det dog er indlysende, at den Mand, der har en Renteindtægt, i Virkeligheden har langt større Indtægt end den, der har den samme Indtægt af personlig Virksomhed. Men jeg skal kun, da den modsatte Anskuelse er kommet frem, atter og atter fremhæve, hvorledes Formueskatten er den meest practiske. Det ærede Medlem, der har sin Plads foran mig, men som i dette Dieblif ikke er tilstede (H. Hage), vendte med stor Stykke nafladelig tilbage til Hartkornet, henvisste til, hvorledes ogsaa Amtsraadene ligesom Regjeringen i sit Forslag ifjor ved Udførelsen af den vedtagne Lov maatte af sig selv tyde til Hartkornet, men ligesaa vist, som vi Andre ere enige om, at vi ikke ønske at have Noget

med Hartkornet at gjøre, ligesaa let troer jeg, at man ved at tage Formue med kan komme til det practiske Holdpunkt, vi her savne, og som han søger, men ganske vist paa en Maade, hvorpaa jeg er overbevist om, at det ikke bør søges. Jeg har, hvergang denne Sag har været for, atter og atter opfordret Folk til at nævne, om der var en eneste vellykket Indkomstskat i alle de Lande, der havde prøvet den, uden at den tillige var en Formueskat, uden at den gif til Formuen. Jeg har gjen-tagende nævnt, hvorledes Forholdet var i de to demokratiske Lande, hvor man med saamegen Fordeel har anvendt den directe Skat, nemlig i Schweiz og de nordamerikanske Fristater, at Skatten der var baade en Formue- og en Indkomstskat. Naar jeg gaaer tilbage til alle de andre Exempler, der foreligge paa en vellykket directe Skat, har Formuen stadig været Grundlaget for Skatten. Selv i England, hvor man ikke har taget det Retfærdighedshensyn, som kræver, at Formuen betynges høiere, selv der er man af reent practiske Hensyn kommen til at tage Formuen og navnlig faste Eiendomme med efter deres Forpagtningsværdi, efter hvad der nærmest hos os svarer til vore almindelige Taxationer. Paa samme Maade har man i vort Naboland, Sverrig, med den Indkomstskat, man der har taget faste Eiendomme med efter Taxation. Jeg skal endnu erindre om, at det Resultat, som foreligger efter Optegnelser, som et Medlem af Landstinget har gjort ved Indkomstskattens Behandling forleden Aar over den mere haandgribelige Formue, viser, at alene denne Deel af den i Landet værende Formue, om den end ikke beskattedes høiere end nu, vilde give omtrent ligesaa stor Indtægt som den samlede Indtægt af alle forhaandenværende Værdier. Dette er et godt Bevis paa, hvilken overordentlig Mængde Indkomster, der under det nuværende System, hvor dette Hensyn ikke tages med i Betragtning, undgaaer Opmærksomheden. Jeg behøver ogsaa kun at erindre de ærede Medlemmer om deres egne Erfaringer i Communerne, hvor de aldrig have kunnet undlade først og fremmest at tage Hensyn til Formuen, naar de skulde komme til et godt Resultat. Jeg